

OMATAĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); pierwsze a pochylone.

praet 3 sg m omåtãł (1). ◇ con 3 pl m pers by omåtali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Wprowadzić w błąd za pomocą oszustwa, podporządkować sobie [kogo] (2) : Drudzy gdy to [o nagrodzonej uczciwości drwala] vłtyfzeli/ Swe siekiery ktore mieli. Chcąc do rzeki vpufzczáli/ Aby Bogá omatáli [aby otrzymać złote za żelazne]. BierEz L2; Zafz befpieczne wyfpáne zafz chędogie iedło/ Gdyż o tym [o nabyciu] zãwżdy myfli iáko márne bydło. By wízytko dofypował á wízytko pochwatał/ Ták káždego tákiego márny fwiát omatał. RejWiz 12v.

Synonim: oszukać.

Formacje współrdzenne cf MATAĆ.

Cf [OMATANIE]

AK